

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/80/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115208050
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115208050.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa M. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, dieťa rodičov: matky, E. N., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom T. 243, Nová X. a otca, G. N., štátneho občana Slovenskej republiky, trvale bytom X. W. XXX, X., adresa na doručovanie Z. XXX, W. K., J. republika, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín, o návrhu navrhovateľa W. N., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom T. XXX, I. X., právne zastúpeného Adriana Sojková - ADVOKAT DCA s.r.o. so sídlom Námestie Matice slovenskej 4262/23, Dubnica nad Váhom na osvojenie maloletého dieťaťa takto

rozhodol:

Maloletá M. N., nar. XX.XX.XXXX v G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, dieťa rodičov G. N., nar. XX.XX.XXXX v W., rodné číslo XXXXXX/XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky a E. N., nar. XX.XX.XXXX v G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, štátnej občianky Slovenskej republiky, je od právoplatnosti tohto rozhodnutia osvojenkyňou W. N., narodeného XX.XX.XXXX v G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, syna W. N. a F. N., rodenej Q..

Osvojiteľ, W. N., narodený XX.XX.XXXX v G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, bydliskom I. X. - W. N., T. XXX, bude zapísaný v knihe narodení Matričného úradu Mesta G., vo zväzku XXX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo XXXX, ako otec maloletej M..“

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom žiadal, aby súd rozhodol o tom, že maloletá bude od právoplatnosti rozhodnutia jeho osvojencom s tým, že bude zapísaný v knihe narodení ako biologický otec maloletej. V návrhu uviedol, že je súčasným manželom matky maloletej, kedy spolu uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX. Priezvisko maloletej bolo zmenené rozhodnutím Obvodného úradu Trenčín, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 15.01.2013 z priezviska „N.“ na priezvisko „N.“. Dňa XX.XX.XXXX sa navrhovateľovi a matke maloletej narodil syn M. N.. Navrhovateľ, matka maloletej, maloletá a maloletý M. žijú v spoločnej domácnosti. Manželstvo rodičov maloletej bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu číslo 21C/151/2006 zo dňa 26.06.2007. Na čas po rozvoje bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá ju zastupuje a spravuje jej majetok a otec bol zviazaný povinnosťou prispievať na jej výživu. Otec maloletej o ňu dlhodobo neprejavuje záujem, naposledy ju videl v septembri 2006. Žiadnym spôsobom ju nekontaktuje, a to ani pri príležitosti jej narodenín alebo menín, ani pri príležitosti vianočných a veľkonočných sviatkov alebo prázdnin. Otec maloletej nemá nijaký záujem o stretávanie sa s maloletou a o realizáciu svojich rodičovských práv a povinností. Neplní si k nej ani vyživovaciu povinnosť, za čo bol aj trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom číslo 2T/91/2009 zo dňa 10.08.2009 uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy. Navrhovateľ

Žije v spoločnej domácnosti s matkou maloletej od roku 2010. Po krátkom spolunažívaní v spoločnej domácnosti začala maloletá navrhovateľa spontánne oslovovať „tato“. Postupne sa ich vzťah viac a viac utužoval a pre maloletú sa stal otcom. Biologický otec o ňu neprejavoval záujem, čo spôsobilo absenciu citových vzťahov maloletej k svoju biologickému otcovi, ktorého vôbec nepozná a nepamätá si na neho. Po uzatvorení manželstva s matkou maloletej, ako aj po narodení ich spoločného syna, sa vytvorila fungujúca rodina, ktorá plní svoj účel. Nakoľko navrhovateľ spĺňa všetky zákonom predpokladané podmienky na osvojenie maloletej, matka svoj výslovný súhlas s osvojením prejaví na pojednávaní, otec o maloletú dlhodobo neprejavuje nijaký záujem a riadne a včas si neplní žiadne zo svojich rodičovských práv ani povinností a predovšetkým z dôvodu, aby maloletá riadne vyrastala v úplnej harmonickej rodine a právnej istote, je v jej záujme byť osvojencom navrhovateľa, ktoré priezvisko už so súhlasom otca maloletej nesie.

Matka dieťaťa vyjadrila súhlas s návrhom navrhovateľa.

Otec dieťaťa vyjadril súhlas s návrhom navrhovateľa.

Kolízny opatrovník odporučil návrhu navrhovateľa vyhovieť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil návrh z čl. 01-02, písomné vyjadrenie otca z čl. 27, potvrdenie o zdravotnom stave navrhovateľa, výpis z registra trestov navrhovateľa, potvrdenie o zdravotnom stave maloletej, potvrdenie o prijíme navrhovateľa, rodný list maloletej, sobášny list, rodný list maloletého M., potvrdenie o poberaní rodičovského príspevku, potvrdenie o prijíme matky a rozhodnutie o výmere nemocenskej dávky, rozpis pravidelných výdavkov navrhovateľa a výpis z LV číslo XXXX, dva technické preukazy motorových vozidiel, rozhodnutie Obvodného úradu Trenčín zo dňa 15.01.2013 číslo T.-TN-T rozsudok tunajšieho súdu č. k. 21C/151/2006-24 zo dňa 26.06.2007, trestný rozkaz Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 2T/91/2009-112 zo dňa 10.08.2009, správu kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov, správu o povesti navrhovateľa, správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, ako aj obsah opatrovanského spisu sp. zn. 31P/80/2015.

Takto bolo súdom zistené, že maloletá pochádza z manželstva svojich rodičov, ktoré bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 21C/151/2006-24 zo dňa 26.06.2007. Týmto rozsudkom súd zároveň schválil rodičovskú dohodu, na základe ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa bol zaviazaný povinnosťou prispievať na jej výživu. Súčasťou rozsudku bola aj dohoda o úprave styku, podľa ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou bez obmedzenia po predchádzajúcej dohode s matkou. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 16.10.2012 č. k. 34P/439/2011-39 bol matke maloletej daný súhlas na podanie žiadosti o zmenu priezviska maloletej M. na priezvisko „N.“ na príslušnom administratívnom orgáne.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že manželstvo s matkou maloletej uzatvoril dňa 11.11.2011, z manželstva sa im dňa XX.XX.XXXX narodil syn M.. Biologický otec o maloletú dlhodobo neprejavuje záujem, nezaujíma sa o ňu v čase jej osobných sviatkov a neplní si vyživovaciu povinnosť. Ešte pred uzatvorením manželstva žili s matkou dieťaťa v spoločnej domácnosti od roku 2010. Maloletá ho volá tato a svojho biologického otca nepozná. Chcú fungovať ako úplná rodina, preto si podal návrh na osvojenie maloletej. Navrhovateľ má XX rokov, s matkou maloletej žijú v harmonickej manželstve, trestaný ani priestupkovo riešený nikdy nebol, spôsobilosť na právne úkony má v celom rozsahu. Je zdravý. Zamestnaný je ako vedúci výroby v spoločnosti O. s.r.o. Z., kde dosahuje príjem vo výške 850,- Eur netto. Žijú v rodinnom dome, ktorý je spoločný.

Matka dieťaťa vo svojej výpovedi uviedla, že chcú fungovať ako kompletná rodina, preto si jej manžel podal návrh na osvojenie maloletej. Vzťah jej manžela a maloletej je veľmi dobrý, fungujú ako otec a dcéra. Dcéra nepozná biologického otca, tento si neplní vyživovaciu povinnosť a ani sa o dcéru nezaujíma. Matka ďalej uviedla, že si myslí, že osvojenie bude v záujme maloletej.

Otec dieťaťa súdu doručil svoje overené písomne vyhlásenie, z ktorého vyplýva, že dáva svoj výslovný a neodvolateľný súhlas s osvojením maloletej M. navrhovateľom. Potvrdil, že s maloletou dlhodobo nežije v spoločnej domácnosti, nestretáva sa s ňou a nie je s ňou v žiadnom kontakte. Rešpektuje, že matka maloletej sa znovu vydala a spolu s navrhovateľom si založila novú rodinu, ktorej súčasťou

je aj jeho dcéra. Ďalej uviedol, že je presvedčený, že osvojenie jeho dcéry je v jej záujme a tomuto nechce nijakým spôsobom brániť. Zároveň sa vo svojom vyhlásení vzdal práva byť osobne prítomný na pojednávaní v tejto veci, ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaniach a súhlasil s tým, aby bola vec prejednaná v jeho neprítomnosti z dôvodu jeho dlhodobého pobytu a práce mimo územia M. republiky. Otec mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené, pojednávania sa nezúčastnil, nežiadal odročiť pojednávanie, preto súd s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Maloletá M. bude mať XX rokov, je žiačkou 4. ročníka základnej školy. Navštevuje výtvarný krúžok a krúžok šikovných rúk. Je zdravá.

Kolíznym opatrovníkom vyjadril súhlas s osvojením s tým, že má vedomosť, že si otec neplní svoju vyživovaciu povinnosť. Ďalej uviedol, že vykonali aj osobný pohovor s maloletou a prešetrili pomery, kde bolo zistené, že dieťa vyrastá v úplnej a harmonickej rodine, ktorú jej poskytuje navrhovateľ. Maloletá pri pohovore súhlasila s osvojením, ktoré jej bolo primerane jej veku vysvetlené.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Trenčíne odporučil podanému návrhu vyhovieť a to vzhľadom na vykonané dokazovanie.

Podľa § 97 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, osvojením vzniká medzi osvojiteľom a osvojencom rovnaký vzťah, aký je medzi rodičmi a deťmi. Medzi osvojencom a príbuznými osvojiteľa vzniká osvojením príbuzenský vzťah. Osvojitelia majú pri výchove detí rovnakú zodpovednosť a rovnaké práva a povinnosti ako rodičia. O osvojení rozhoduje súd na návrh osvojiteľa.

Podľa § 98 Zákona o rodine, osvojiteľom sa môže stať len fyzická osoba, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, je zapísaná do zoznamu žiadateľov o osvojenie podľa osobitného predpisu a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 99 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, medzi osvojiteľom a osvojencom musí byť primeraný vekový rozdiel. Osvojiť možno len maloleté dieťa, ak je osvojenie v jeho záujme.

Podľa § 100 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, osvojiť maloleté dieťa môžu manželia alebo jeden z manželov, ktorý žije s niektorým z rodičov dieťaťa v manželstve, alebo pozostalý manžel po rodičovi alebo osvojiteľovi maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa môže výnimočne osvojiť aj osamelá osoba, ak sú splnené predpoklady, že osvojenie bude v záujme dieťaťa. Ak je osvojiteľ manželom rodiča maloletého dieťaťa, môže osvojiť maloleté dieťa len so súhlasom druhého manžela; súhlas nie je potrebný, ak druhý manžel stratil spôsobilosť na právne úkony alebo ak je zadováženie súhlasu spojené s ťažkou prekonateľnou prekážkou.

Podľa § 101 ods. 1 Zákona o rodine, na osvojenie je potrebný súhlas rodičov osvojovaného maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Rovnako potrebný na osvojenie je súhlas maloletého rodiča maloletého dieťaťa, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolať súhlas možno len do času, kým nie je maloleté dieťa umiestnené na základe rozhodnutia súdu do starostlivosti budúcich osvojiteľov.

Podľa § 104 Zákona o rodine, súd je povinný na základe lekárskeho vyšetrenia zistiť, či zdravotný stav osvojenca a osvojiteľov nie je v rozpore s účelom osvojenia. S výsledkami vyšetrenia oboznámi osvojiteľa, zástupcu osvojenca a poučí ich o účele, obsahu a dôsledkoch osvojenia.

Podľa § 106 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, osvojením zanikajú vzájomné práva a povinnosti medzi osvojencom a pôvodnou rodinou, ako aj medzi osvojencom a poručníkom alebo opatrovníkom, ktorý mu bol ustanovený súdom. Ak je osvojiteľ manželom jedného z rodičov osvojenca, príbuzenské vzťahy medzi osvojencom, rodičom a jeho príbuznými zostávajú zachované.

Podľa § 108 Zákona o rodine, osvojiteľ sa zapíše v matrike namiesto rodiča osvojenca na základe oznámenia súdu.

V danej veci mal súd vykonaným dokazovaním za preukázané, že návrh navrhovateľa na osvojenie maloletého dieťaťa je dôvodne podaný. Súd dospel k záveru, že sú splnené všetky zákonné podmienky na osvojenie maloletého dieťaťa navrhovateľom, ktorý dlhodobo zabezpečuje starostlivosť o maloletú spolu s matkou dieťaťa. Maloletá je zdravá, a medzi ňou a navrhovateľom vznikol pekný vzťah, pričom maloletá navrhovateľa oslovuje „tato“. S navrhovaným osvojením vyjadrila svoj súhlas matka dieťaťa na pojednávaní a vo svojom písomnom vyjadrení s osvojením súhlasil aj biologický otec dieťaťa. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že navrhovateľ spĺňa zákonné predpoklady na osvojenie, teda je fyzickou osobou s úplnou spôsobilosťou na právne úkony, má na osvojenie osobné predpoklady (zdravotné, osobnostné a morálne) a spôsobom svojho života zaručuje, že osvojenie bude v záujme maloletého dieťaťa. S poukazom na skutočnosť, že biologický otec sa o maloletú dlhodobo nezaujíma, neplní si vyživovaciu povinnosť, maloletá ho nepozná, nemajú spolu vybudovaný žiadny vzťah, ako aj s poukazom na to, že biologický otec vyjadril súhlas s osvojením maloletej manželom matky dieťaťa, súd rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Navrhovateľ, matka dieťaťa, prokurátor a kolízny opatrovník sa po vyhlásení, odôvodnení a danom poučení o opravnom prostriedku vzdali práva podať odvolanie proti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v piatich vyhotoveniach).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Účastníci konania, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie, toto právo nemajú.